

Sygn. akt II Ka 342/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jerzy Kozaczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Adriana Wysokińskiego

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2016 r.

sprawy **M. P.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji, wniesionych przez skazanego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 14 kwietnia 2016 r. sygn. akt II K 80/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż wymierzoną skazanemu M. P. karę łączną pozbawienia wolności łagodzi do 4 (czterech) lat i 3 (trzech) miesięcy;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. M. kwotę 147,60 zł (w tym 27,60 zł podatku VAT) tytułem sprawowanej z urzędu obrony skazanego M. P. w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia skazanego od wydatków za II instancję, stwierdzając, że ponosi je Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 342/16

UZASADNIENIE

M. P. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Siedlcach, z dnia 05 listopada 2009 roku w sprawie **II K 214/09**, za czyny popełnione:

1) w dniu 15 czerwca 2009 roku z art. 281 kk

2) w dniu 15 czerwca 2009 roku z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, gdzie za czyn z pkt 1) skazano go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 kk grzywnę w liczbie 150 stawek dziennych o wysokości 10,00 złotych każda z nich, za czyn z pkt 2) skazano go na karę 1 roku pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzono mu karę łączną 2 lat pozbawienia

wolności, na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby, zaś postanowieniem SR w Siedlcach z dnia 07 lipca 2011 roku zarządzono jej wykonanie - karę wykonano;

II. Sądu Rejonowego w Siedlcach, z dnia 26 listopada 2009 roku w sprawie **VII K 975/09**, za czyny popełnione:

1) w dniu 04 sierpnia 2009 roku z art. 178a § 1 kk

2) w dniu 03 sierpnia 2009 roku z art. 270 § 1 kk, gdzie za czyn z pkt 1) skazano go na karę grzywny w liczbie 150 stawek dziennych o wysokości 10,00 złotych każda z nich, na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, za czyn z pkt 2) skazano go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby - karę wykonano ;

III. Sądu Rejonowego w Siedlcach, z dnia 11 maja 2010 roku w sprawie **II K 124/10**, za czyn popełniony w dniu 08 stycznia 2010 roku z art. 157 § 2 kk w zb. 57a § 1 kk, gdzie wymierzono mu karę 5 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym - karę wykonano;

IV. Sądu Rejonowego w Siedlcach, z dnia 31 maja 2011 roku w sprawie **VII K 225/11**, za czyn popełniony:

- w dniu 05 lutego 2011 roku z art. 278 § 1 kk, gdzie skazano go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, na podstawie art. 33 § 2 kk orzeczono karę grzywny w liczbie 80 stawek dziennych po 10,00 zł każda z nich – kara nie podlega wykonaniu;

V. Sądu Rejonowego w Siedlcach, z dnia 23 listopada 2011 roku w sprawie **II K 740/11**, za czyn popełniony:

- w dniu 11 kwietnia 2011 roku z art. 244 kk, gdzie skazano go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres 2 lat próby - kara nie podlega wykonaniu;

VI. Sądu Rejonowego w Siedlcach, z dnia 30 grudnia 2011 roku w sprawie **VII K 814/11**, za czyny popełnione:

1) w dniu 12 maja 2011 roku z art. 244 kk

2) w dniu 17 czerwca 2011 roku z art. 244 kk,

3) w dniu 24 czerwca 2011 roku z art. 244 kk,

4) w dniu 24 czerwca 2011 roku z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, gdzie przy przyjęciu iż działał on w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk w odniesieniu do czynów z pkt 1),2) i 3) skazano go na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, zaś za czyn z pkt 4) skazano go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 70 ust. 2 w/w ustawy oraz art.44 § 2 kk orzeczono przepadek dowodów rzeczowych, na podstawie art. 91 § 2 kk w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby, postanowieniem SR w Siedlcach z dnia 12 listopada 2015 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności - **kara podlega wykonaniu**;

VII. Sądu Rejonowego w Siedlcach, z dnia 18 lipca 2012 roku w sprawie **VII K 320/12**, za czyn popełniony w okresie od 2009 roku do dnia 25 września 2009 roku z art. 63 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, gdzie skazano go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby oraz orzeczono karę grzywny w liczbie 100

stawek dziennych po 10,00 zł każda z nich, postanowieniem SR w Siedlcach z dnia 12 listopada 2015 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności - **kara podlega wykonaniu**;

VIII. Sądu Rejonowego w Siedlcach wyrokiem łącznym, z dnia 27 czerwca 2012 roku w sprawie **II K 320/12**, gdzie połączono grzywny ze spraw: II K 214/09 i VII K 975/09 i wymierzono ją na poziomie 300 stawek dziennych po 10,00 zł każda z nich oraz w sprawie VII K 225/11 i II K 740/11, gdzie doszło do połączenia kar pozbawienia wolności i wymierzenia kary łącznej 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby – kara nie podlega wykonaniu,

IX. Sądu Rejonowego w Siedlcach, z dnia 13 lutego 2015 roku w sprawie **II K 687/14**, za czyny popełnione:

1) w dniu 10 października 2014 roku z art. 174 § 1 kk w zw. z art.178 § 1 kk i art. 178a § 1 kk,

2) w dniu 10 października 2014 roku z art. 178a § 4 kk, gdzie za czyn z pkt 1) skazano go na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, za czyn z pkt 2) skazano go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, zaś na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 90 § 2 kk wymierzono łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat; wykonanie kary łącznej warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, postanowieniem SR w Siedlcach z dnia 29 grudnia 2015 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności - **kara podlega wykonaniu**;

X. Sądu Rejonowego w Siedlcach, z dnia 27 października 2015 roku w sprawie **II K 379/15**, za czyn popełniony:

- w dniu 19 maja 2015 roku z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk, w zb. z art. 278 § 5 kk, w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, gdzie skazano go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności - **kara podlega wykonaniu**;

XI. Sądu Rejonowego w Siedlcach, z dnia 23 października 2015 roku w sprawie **II K 452/15**, za czyny popełnione:

1) w dniu 13 lipca 2015 roku z art. 288 § 1 kk,

2) w dniu 13 lipca 2015 roku z art. 226 § 1 kk,

3) w dniu 13 lipca 2015 roku z art. 224 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

4) w dniu 13 lipca 2015 roku z art. 222 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, gdzie za czyn z pkt 1) skazano go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z pkt 2) skazano go na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z pkt 3) skazano go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z pkt 4) skazano go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności - **kara podlega wykonaniu**.

Sąd Rejonowy w Siedlcach wyrokiem łącznym z dnia 14 kwietnia 2016 r., sygn. II K 80/16:

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk, art. 569 § 1 kpk oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw połączył skazanemu:

- karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem SR w Siedlcach sygn. akt **VII K 814/11** z dnia 30 grudnia 2011 roku,
- karę jednostkową 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem SR w Siedlcach sygn. akt **VII K 320/12** z dnia 18 lipca 2012 roku,

- karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem SR w Siedlcach sygn. akt **II K 687/14** z dnia 13 lutego 2015 roku,
- karę jednostkową 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem SR w Siedlcach sygn. akt **II K 379/15** z dnia 27 października 2015 roku,
- karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem SR w Siedlcach sygn. akt II K 452/15 z dnia 23 października 2015 roku

i wymierzył skazanemu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności na poczet której na podstawie art. 577 kpk zaliczył okres tymczasowego aresztowania i odbywania kary w sprawie **II K 687/14** od dnia 10 października 2014 r. do dnia 20 października 2014 r., od dnia 07 listopada 2014 r. do dnia 13 lutego 2015 r. oraz od dnia 25 listopada 2015 roku do dnia 14 kwietnia 2016 roku, w sprawie **VII K 320/12** od dnia 20 października 2014 r. do dnia 07 listopada 2014 r., a także w sprawie II K 379/15 od dnia 24 maja 2015 r. do dnia 25 maja 2015 r.;

2. w pozostałej części w/w wyroki pozostawił odrębnemu wykonaniu;
3. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym pozostałych wyroków opisanych w części wstępnej wyroku łącznego;
4. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej w S. adw. K. M. kwotę 295,20 (dwieście dziewięćdziesiąt pięć 20/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu, w tym 55,20 (pięćdziesiąt pięć 20/100) zł podatku VAT;
5. zwolnił skazanego z kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od przedstawionego wyżej wyroku łącznego wniósł obrońca i sam skazany M. P..

Skazany zaskarżył przedstawiony wyżej wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze. W dość lakonicznie sformułowanym środku odwoławczym orzeczeniu temu zarzucił niedostateczne uwzględnienie przez Sąd Rejonowy poprawy jego zachowania i postępującego procesu resocjalizacyjnego, jaki ma miejsce w stosunku do jego osoby w jednostce penitencjarnej, gdzie obecnie przebywa. Kwestionował w szczególności dotyczącą go opinię z ZK, nie zgadzając się z nią i wskazując przy tym, iż to, że nie wykonuje pracy jest spowodowane nie brakiem chęci, lecz problemami zdrowotnymi związanymi z kręgosłupem. Podniósł także, iż żałuje swoich czynów i wyraził skruchę. Stwierdzić zatem należy, iż chociaż nie wskazał tego wprost we wniesionej przez siebie apelacji, jego intencją w istocie było podniesienie zarzutu rażącej surowości orzeczonej kary, tj. zarzutu obrazy art. 438 pkt 4 kpk, a w jego następstwie skazany wniósł o obniżenie wymierzonej mu w zaskarżonym wyroku kary łącznej.

Obrońca skazanego, zaskarżył wyrok w części dotyczącej pkt 1. sentencji, tj. w zakresie wymiaru orzeczonej wobec skazanego M. P. kary łącznej w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności.

Powołując się na art. 427 § 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 4 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił orzeczenie rażąco niewspółmiernej kary łącznej względem skazanego M. P. z uwagi na nieprawidłowe przyjęcie w niniejszej sprawie w stosunku do skazanego zamiast zasady pełnej absorpcji, zasadę asperacji, która to nieprawidłowość wynika z nienależytej oceny właściwości i warunków osobistych skazanego oraz nieuwzględnienia jego zachowania po popełnieniu występku, za które został skazany, a która to kara orzeczona w takim wymiarze nie odpowiada dyrektywom wymiaru kary łącznej oraz nie uwzględnia w należyтым stopniu okoliczności dotyczących osoby skazanej, a mających wpływ na ograniczenie wysokości przedmiotowej kary łącznej.

W następstwie tak sformułowanego zarzutu obrońca skazanego wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji w ten sposób, by

na mocy art. 85 kk oraz art. 86 § 1 kk Sąd połączył M. P. kary jednostkowe orzeczone następującymi wyrokami Sądu Rejonowego w Siedlcach w sprawach o sygn:

a/ VII K 814/11, VII K 320/12, II K 687/14, II K 379/15 oraz II K 452/15 i wymierzenie za nie kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

b/ ewentualnie o wymierzenie kary łącznej w wymiarze łagodniejszym.

W toku rozprawy apelacyjnej obrońca skazanego poparł obie apelacje i wnioski w nich zawarte, wniósł także o zasądzenie kosztów obrony sprawowanej z urzędu oświadczając, że nie zostały uiszczone w całości ani w części. Prokurator wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy w Siedlcach zważył, co następuje:

Apelacje skazanego i jego obrońcy w części zasługiwały na uwzględnienie, a konsekwencją ich rozpoznania stała się konieczność korekty orzeczonej kary łącznej wymierzonej M. P. poprzez jej obniżenie.

Poprzedzając zasadniczą część rozważań stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy dokonał prawidłowej oceny w zakresie warunków formalnych koniecznych do wydania wyroku łącznego w oparciu o art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk i art. 569 § 1 kpk, słusznie wskazując, iż na mocy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r., w odniesieniu do osoby skazanego winy być stosowane przepisy w brzmieniu po nowelizacji Kodeksu Karnego i Kodeksu Postępowania Karnego, jaka nastąpiła z dniem 01 lipca 2015 r. Tym samym, prawidłowo orzekł o połączeniu kar za przestępstwa, za które M. P. został skazany prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Siedlcach w sprawach o sygn. akt VII K 814/11, VII K 320/12, II K 687/14, II K 379/15 oraz II K 452/15. Sąd I instancji nie dopuścił się także błędu w zakresie w jakim stwierdził brak przesłanek formalnych do połączenia pozostałych wyroków.

Problematyczną rozstrzygnięciem, kwestionowanym przez skazanego i jego obrońcę jest sam wymiar kary łącznej. Zarzuty podniesione w obu apelacjach są tożsame i dotyczą tego samego rozstrzygnięcia, Sąd Okręgowy rozpatrywał je zatem łącznie.

Skarga apelacyjna obrońca skazanego postuluje zastosowanie w odniesieniu do M. P. zasady pełnej absorpcji – tzn. wymierzenia mu kary łącznej w wysokości najsurowszej kary z kar podlegających łączeniu. W ocenie Sądu Okręgowego, w realiach tej sprawy, skazany nie zasługuje jednak na takie rozstrzygnięcie z przyczyn opisanych poniżej.

Przypomnieć należy, iż na wymiar kary łącznej nie ma wpływu stopień zawinienia związany z jego funkcją limitującą, ani też stopień społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw, które zostały uwzględnione już w poszczególnych, prawomocnych rozstrzygnięciach o wymiarach kar jednostkowych. Wskazywanie przez obrońcę na społeczną szkodliwość czynu z art. 244 kk, za który M. P. został skazany w sprawie II K 814/11, która w jego ocenie nie może być rozpatrywana jako „ciężka”, a według niego przemawia za łagodniejszym wymiarem kary łącznej, nie jest zatem uzasadnione, a nawet pozostaje pozbawione konsekwencji, skoro skarżący ten przytacza jednocześnie judykaty SA w Katowicach z dnia 26.07.2007 r., sygn. II AKa 186/07 i SA w Rzeszowie z dnia 14.03.2013 r., sygn. II AKa 16/13, odnoszące się do tej kwestii. Kolejną niekonsekwencją apelującego w tym względzie jest całkowite przemilczenie we wniesionym środku odwoławczym wysokiej społecznej szkodliwości innych czynów, za które skazany został M. P. m.in. przestępstwa rozboju, spowodowania uszczerbku na zdrowiu innej osoby, czy też naruszenia nietykalności i znieważenia funkcjonariusza Policji.

Stosowanie przez Sąd w wyroku łącznym zasady asperacji, czy też kumulacji jest uzależnione od istniejącego zbiegu między poszczególnymi czynami wchodzącymi w skład zbiegu realnego związku podmiotowo-przedmiotowego. Innymi słowy im ów związek jest ściślejszy, tym Sąd powinien odwoływać się do zasady absorpcji, natomiast im więzi te są luźniejsze, tym bardziej winien kształtować wymiar kary łącznej w oparciu o zasadę kumulacji. Sąd Rejonowy uzasadniając w pisemnych motywach wyroku wymiar kary łącznej wzorcowo i wyczerpująco odniósł się do tegoż związku, uwypuklając niewielki związek przedmiotowy między poszczególnymi czynami M. P.,

wskazując przy tym na rodzajowość poszczególnych przestępstw popełnionych przez skazanego i ich związki czasowe. Skazany, w stosunkowo niewielkich odstępach czasu, popełnił czyny zabronione godzące w różne dobra prawne: bezpieczeństwo w komunikacji, cudze mienie i zdrowie, działalność instytucji państwowych oraz przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Kierował się przy tym różnorodną motywacją, różne były sposoby jego działania, niezachowana była także tożsamość osób pokrzywdzonych .

W tym względzie, odnoście związku przedmiotowo-podmiotowego przestępstw, a właściwie jego braku, Sąd II instancji w pełni podziela tok rozumowania i stanowisko Sądu Rejonowego, nie dopatrując się w nim jakichkolwiek uchybień.

Podkreślić należy, iż decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej nade wszystko winien mieć wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej, odzwierciedleniem czego pozostaje wprowadzenie przez ustawodawcę z dniem 01 lipca 2015 r. do Kodeksu Karnego przepisu art. 85a kk, w którym określono osobne w stosunku do art. 53 kk i art. 54 kk, dyrektywy wymiaru kary łącznej. Jak wskazuje się w piśmiennictwie wiodącą jest dyrektywa prewencji indywidualnej (Jarosław Majewski, Komentarz do art. 85a Kodeksu karnego, [w:] Kodeks karny. Komentarz do zmian 2015, LEX nr 10233). Na pierwszym planie Sąd winien zatem uwzględnić cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skonkretyzowanego skazanego.

W części należy przyznać rację skazanemu i jego obrońcy, iż Sąd Rejonowy w wymiarze kary łącznej orzeczonej w stosunku do M. P. nie uwzględnił w dostatecznym stopniu okoliczności przemawiających na jego korzyść w postaci postawy i zachowania skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej, wskazujące, iż cele kary zostały już w stosunku do niego częściowo osiągnięte. Tymczasem, jak wynika z akt przedmiotowej sprawy, w szczególności z informacji nadesłanych przez Dyrektora ZK w S. (opinia o skazanym k. 11) proces resocjalizacyjny M. P. przebiega prawidłowo - został on skierowany do odbywania kary w zakładzie typu półotwartego, gdzie funkcjonuje prawidłowo i bez zastrzeżeń aż do chwili obecnej. Jego postawa wobec przełożonych pozostaje regulaminowa, nie był także karany dyscyplinarnie, a w gronie samych współosadzonych nie posiada jakichkolwiek konfliktów. Skazany, ze względu na uzależnienie od alkoholu i amfetaminy, został także zakwalifikowany do odbycia dalszej części wprowadzonych mu do wykonania kar w systemie terapeutycznym. Wyraził również swój krytyczny stosunek do popełnionych przez siebie przestępstw i wyraził skruchę.

W ocenie Sądu Okręgowego, wskazanym okolicznościom nie nadano właściwej rangi i znaczenia w pierwszoinstancyjnym orzeczeniu o wymiarze kary łącznej. Dlatego też, kwestionowany przez obu skarżących wymiar kary łącznej wymagał korekty w orzeczeniu reformatoryjnym Sądu II instancji poprzez jej złagodzenie.

Sąd Rejonowy natomiast słusznie ustalił - wbrew twierdzeniom obrońcy skazanego - iż M. P. nie zasługuje na zastosowanie wobec niego zasady pełnej absorpcji. Przeciwno takiemu rozstrzygnięciu przemawia przede wszystkim charakterystyka skazanego, jego wielokrotna karalność sądowa, jak również omówiona powyżej okoliczność w postaci braku ścisłego powiązania podmiotowo-przedmiotowego przestępstw przypisanych mu w poszczególnych wyrokach podlegających łączeniu.

W tym miejscu wyraźnie zaakcentować należy, iż tożsame argumenty przemawiające za odstąpieniem przez Sąd orzekający w przedmiocie wyroku łącznego od zastosowania zasady absorpcji są wskazywane w orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych.

Jak orzekł Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 09 stycznia 2013 r., sygn. III KK 346/12, brak ścisłego związku czasowego i podmiotowo - przedmiotowego pomiędzy przypisanymi skazanemu przestępstwami przemawia przeciwko stosowaniu zasady pełnej absorpcji przy określaniu wymiaru kary łącznej (LEX nr 1277751; niezwykle podobnie SN w wyroku z dnia 09 września 1976 r., sygn. II KR 224/76, LEX nr 21724).

Z kolei, Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r., sygn. II AKa 171/00 stwierdził, iż popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę

negatywną co do sprawcy - przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw (OSA 2001/2/5, Prok. i Pr.-wkł. 2001/2/21, LEX nr 45323).

Kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej danej osoby w okresie objętym prawomocnymi skazaniami. Ma zlikwidować swoistą konkurencję kar w postępowaniu wykonawczym, wynikłą z kilku skazań wprowadzonych jednocześnie do wykonania. Nie jest to jednak sposób na premiowanie sprawcy większej ilości przestępstw i w ten sposób instytucja kary łącznej nie powinna być postrzegana przez samych skazanych i społeczeństwo. W kontekście przytoczonych wyżej judykatów, stwierdzenia wymaga także, iż na ogół nie ma powodu, by orzekać kary łączne w dolnych granicach tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstępstwa od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności w stosunku do innych, penalizowanych przez Kodeks Karny, a prawomocnie osądzonych zachowań skazanego.

W przedmiotowej sprawie połączeniu podlegały bezwzględne kary pozbawienia wolności orzeczone w stosunku do M. P. w pięciu sprawach: VII K 814/11 – w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy (kara łączna orzeczone za dwa czyny), w sprawie VII K 320/12 – 8 miesięcy, II K 687/14 – 1 rok i 6 miesięcy (kolejna kara łączna), II K 379/15 – 1 rok i 6 miesięcy, II K 452/15 – 10 miesięcy (kara łączna).

Sąd Rejonowy, w korzystny dla skazanego sposób, nie rozwiązywał dotychczas orzeczonych w trzech z pięciu w/w spraw węzłów kary łącznej, zgodnie ze znowelizowanym z dniem 01 lipca 2015 r. przepisem art. 85 § 2 kk.

Dolną granicą kary łącznej w tej sprawie była najsurowsza z kar jednostkowych – 1 rok i 6 miesięcy, zaś górną - suma wszystkich w/w kar, tj. 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (art. 86 § 1 kk).

Postulowane przez apelującego obrońcę orzeczenie o karze łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, gdzie najsurowsza jednostkowa kara, niejako „pochłania” pozostałe kary, oznaczałaby w istocie quasi darowanie skazanemu odbycia czterech pozostałych kar orzeczonych prawomocnymi wyrokami. Rozstrzygnięcie tej treści implikowałoby jednocześnie jego bezkarność za przestępstwa i kłóciłoby się tym samym z celami kary i przepisem art. 85a kk.

Zważając na wszelkie przedstawione powyżej względy uznano wniosek obrońcy o wymierzenie kary łącznej przy zastosowaniu zasady absorpcji za niemożliwy do przyjęcia.

Kierując się przedstawionymi wyżej racjami, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, iż wymierzoną skazanemu M. P. karę łączną pozbawienia wolności złagodził do 4 (czterech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

Nie stwierdzając uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na podstawie § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801), Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. M. kwotę 147,60 zł (w tym 27,60 zł podatku VAT) tytułem sprawowanej z urzędu obrony skazanego M. P. w postępowaniu apelacyjnym.

Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk, Sąd Okręgowy zwolnił skazanego od wydatków za II instancję, stwierdzając, że poniesie je Skarb Państwa. Za rozstrzygnięciem tej treści przemawia sytuacja materialna skazanego, który obecnie odbywa karę pozbawienia wolności, nie posiada żadnego majątku, a w zakładzie karnym nie pozostaje zatrudniony odpłatnie, jak również względy słuszności związane bezpośrednio z częściowym uwzględnieniem skargi apelacyjnej.

Z tych też względów, na podstawie art. 456 kpk w zw. z art. 437 § 1 i § 2 kpk, Sąd Okręgowy w Siedlcach orzekł jak w wyroku.